

Buurman

Het jaar liep op zijn eind. Iets of iemand dat/die op zijn eind loopt doet zeer. Iemand die op *mijn* eind loopt, doet nog méér zeer. Niet iedereen wil dat geweten hebben, maar ik wel.

Dus het jaar liep op zijn eind. Hoogtijd om eens bij buurman langs te gaan. Buurman zag er stralend uit. Zijn ogen blonken en schitterden, en schoten *vief* weg en weer. Goed zo, buurman !

Voor de rest zat zijn wezen van boven zijn wenkbrauwen al over zijn oren tot onder zijn zakken onder zijn ogen in de witte plaaster. Olijke buurman ! Vroeg carnaval, ja nee, toch ?

Ik kneep buurman bij wijze van knuffel eens deftig in de linker bovenarm. Dwars door de – eveneens witte – plaaster heen. Buurvrouw zal staks wel stofzuigen.

“Hela, bokkerijder, hoe is’t ? Tijdje geleden, hé ?”

“Grrrrrr...grmpfklklklkggh”, antwoordde buurman.
Buurman is altijd scherp van geest en antwoorden.

“Uwen MTB weer door de *kokkemare* bezeten geweest, zeker ?”

Het grootste plezier dat iemand buurman kan doen is satanizeren. Dat zijn rechterbeen daarbij nogal spastisch omhoog schiet, bij voorkeur naar daar waar karateka’s schelpen dragen, is er de preuve van. Ik droeg toevallig geen schelp.

“En de conditie... goed zekers, hé ? Kan ook niet anders, hele godser dagen van die statische powertraining... hoeveel weegt dat, zo’n plaaster aan uw rechter been ?”

“Glglglgrrrrsssl..”

“Blijven trainen, jong, blijven trainen. Dan komt alles vanzelf. Maarre... op tijd eens... ge weet wel, hé ?”

Mijn gebalde vuist ging weg en weer ter hoogte van mijn borst.

Zijn linkerbeen nu schoot omhoog ter hoogte van mijn worst.

Onder de handtekeningen en graffiti zat een dikke korst

– oorspronkelijk witte – plaaster.

Dat zat me niet dwars. Ik wikte en woog mijn woorden bedachtzaam.

“G’hebt soms geen emmerken over, van dat dings ? `k Heb daar een kraan verstoken in ‘t kot, en ik kan toch moeilijk een stukadoor laten komen voor 27 cm² blote steen te bezetten...”

Buurman tikt speels met zijn rechterelleboog, netjes verpakt in – nog steeds witte – plaaster, tegen een rode knop, die mij omwille van het felle kleur nog niet was opgevallen. Ik val alleen op fletse tinten.

Een stalen verpleegster greep mij bij de kraan, zwiepte mij door het keukenraam op het asfalt, en grinnikte knipogend naar buurman. Buurman houdt van samenzweerderigheid en verrassingen.

Beter een goede buurman dan een verre vriend.

---oooOOooo---